

Geachte voorzitter en collega's,

Elk jaar opnieuw moet ik openen dat het ook dit jaar weer een uitzonderlijke begroting was. De ene keer was het omdat het een technische begroting was door het einde van de bestuursperiode, een andere keer omdat er bevoegdheden waren weggevallen, de interne staatshervorming, ... noem maar op. Deze keer kunnen we dit meerjarenplan ook wel atypisch noemen. Zij het dan deze keer door de vorm. Alle acties zijn prioritair en dat is een goede zaak. Wat we echter heel wat minder normaal vonden, was de informatie die we kregen bij de acties. Niet dat de diensten hun werk niet hebben gedaan, waarvoor wij hen uitdrukkelijk danken, maar eerder omdat de deputatie blijkbaar beslist heeft om de informatie in het eerste boekdeel zo summier mogelijk te houden. Met alle gevolgen van dien.... Onze fractie boog zich een eerste keer over het meerjarenplan op 7 november. Ongeveer een maand geleden dus. We konden echter alleen maar vaststellen dat we zowat bij elke actie moesten vragen om meer informatie. Een moeilijke manier van werken, want de antwoorden op onze schriftelijke vragen kwamen er na de commissievergaderingen. Zodoende konden we ook minder gerichte vragen stellen op de commissies. Op onze tientallen vragen werd er door drie van de vier gedeputeerden uitvoerig schriftelijk geantwoord. Dat het nu juist de gedeputeerde van financiën was die dit niet nodig achtte, vonden wij toch wel vreemd. Als gedeputeerde de Bethune dacht van alle vragen te hebben beantwoord tijdens de commissies -iets wat ik heel sterk durf te betwijfelen-, konden wij dit alvast niet terug vinden in de verslagen. Op die manier probeert men natuurlijk de oppositie onwetend te houden en misschien heeft dit wel zijn reden. De schriftelijke antwoorden ontvingen we vier dagen voor de eerste plenaire bespreking. Voor niet-beroepspolitici is het dan wel heel kort dag om je vragen, tussenkomsten en politieke standpunten te bepalen.

In de acties konden we voortdurend lezen dat de provincie een voorbeeldfunctie had, dat de provincie top moest zijn, een gedreven kennispartner voor de gemeenten, ... Wel we kunnen alvast beginnen met de cijfers van het meerjarenplan in detail weer te geven zodat de gemeenten dit voorbeeld dan kunnen overnemen.

Inhoudelijk dan was er voor mij één grote constante. Hoeveel keren hebben we in deze raad niet moeten horen dat de deputatie dit of dat nog niet wist, dat dit later zou bepaald worden, dat het nog moest ingevuld worden, dat men dit wel zou zien, ... Jullie hebben een jaar de tijd gehad om een meerjarenplanning op te stellen. Wij vinden het dan ook onzorgvuldig om nog met zo veel losse eindjes te zitten. In het Vlaams Parlement, waar sommigen van jullie graag naar verwijzen (of moet ik Antwerpen zeggen om mee te zijn met een toch wel afgezaagde trend) schreeuwde de oppositie moord en brand omdat de begroting er niet was 14 dagen na de installatie. En voor alle duidelijkheid: het gaat niet over kleine bedragen. Eén miljoen euro voor een educatief centrum in midden West-Vlaanderen, maar men weet nog niet hoe men het gaat invullen. Eén miljoen euro voor de kleinstedelijke gebieden. Ook hier weet men nog niet wat met dit geld zal gebeuren. De redenering is even simpel als kinderlijk. De provincie gaat inzetten op de dorpen en Vlaanderen zorgt voor de centrumsteden. De kleinstedelijke gebieden krijgen niets en dus gaat de provincie dit ook nog eens subsidiëren. Zo kunnen we nog wel een tijdje doorgaan, maar met deze twee voorbeelden spreken we dus al over 2 miljoen euro waarvan men nog niet weet hoe of wat.

Hoewel we hier verschillende uren hebben moeten zitten tijdens de besprekingen waren mijn fractiegenoten soms wel blij dat ze zaten toen ze bepaalde voorstellen moesten aanhoren. Ik haal er toch wel enkele markante feiten uit.

Laat ons beginnen met de positieve zaken, want laat ons duidelijk zijn, die zijn er ook wel degelijk.

Dat de provincie de **waterlopen** zeer goed onderhoudt, hebben we al meermaals in deze raad gezegd. De budgetten en de investeringen die voorzien zijn, doen ons alvast het beste vermoeden voor de komende zes jaar. Als N-VA-fractie hechten ook wij daar zeer veel belang aan. Met de klimaatverandering zal het alvast geen gemakkelijke klus worden om de West-Vlaming droge voeten te geven of te maken dat er genoeg water is tijdens droogteperiodes. Deze investeringen kunnen dan ook op onze goedkeuring rekenen.

Ook de ingeslagen weg voor het **fietsbeleid** is volgens ons de juiste weg. Zoals iedereen kunnen we tal van voordelen opsommen om de fiets te nemen. De nodige provinciale ondersteuning zal er voor zorgen dat we geen excuses meer hebben om de fiets op stal te laten. De gedeputeerde hengelde uitdrukkelijk naar onze steun. Binnen het kader van dit voorgestelde budget mag hij daar ook op rekenen. Of we daarmee het volledige meerjarenplan zullen goedkeuren is natuurlijk een andere vraag.

Landbouw neemt zeker een prominente plaats in dit meerjarenplan. De inleiding over landbouw van de gedeputeerde duurde langer dan zijn algemene beleidstekst. Inagro als onderzoekscentrum heeft naam en faam verkregen van iedereen uit de sector. Dit zou inderdaad niet mogelijk geweest zijn zonder de steun van de provincie. Of de dakserre een voorwerp van onderzoek dan wel een prestigeproject zal worden, valt nog te bezien. Het mag wel al duidelijk zijn dat de investeringen enorm zijn. Ook zijn er tal van andere acties die ten behoeve zijn van de landbouw. We kunnen daar alvast uit afleiden dat gedeputeerde Naeyaert zeker de pen heeft vastgehouden bij het schrijven van dit meerjarenplan (of toch een deel er van). Soms durft men wel ook eens te ver gaan in het geven van subsidies. Zo voorziet men ook een bedrag van € 20 000 voor startende landbouwers. Op zich is daar niets mis mee, maar waarom spitst men zich enkel toe op de landbouwers. Er zijn nog heel wat andere sectoren waar er ook een hoge nood is aan een gelijkaardige ondersteuning.

Zo komen we dan toch geleidelijk tot de zaken waar we toch wel bedenkingen bij hebben. Zaken waarvan we ons afvragen of de West-Vlaamse belastingbetaler dezelfde keuzes zou maken.

Zo hebben we deze legislatuur opnieuw een prestigeproject. De aankoop van het **Provinciaal Hof** door de provincie is in de vorige bestuursperiode gebeurd. Waarschijnlijk had de huidige burgemeester van Brugge, die toen nog in deze raad vertoefde daar wel een hand in. Een prestigieus gebouw aankopen is één zaak, een deftige invulling er aan geven is een andere. Dat is nog wel gebleken bij de aankoop van gebouwen, denk we maar aan kasteel d' Aertrycke in Torhout. Nu zal men van het Provinciaal Hof hét informatiecentrum maken van deze provincie. Het moet als het ware een provinciale thuis worden voor elke West-Vlaming. Ook wil de deputatie een MICE-centrum uitbouwen. De huidige tendens in de MICE-wereld is echter dat men de rand van de steden hiervoor opzoekt zodat de bezoekers deze plaats gemakkelijk kunnen bereiken en eveneens voldoende ruimte hebben om hun wagen te parkeren. Voor het Provinciaal Hof zijn dit al moeilijke voorwaarden. Het Provinciaal Hof als toeristisch informatiepunt gaat ook haar doel voorbij. De West-Vlamingen die Brugge bezoeken gaan ons inziens niet nog eens vlug binnenlopen om nog wat informatie te verzamelen. Ook de buitenlandse toerist weet al perfect wat hij of zij zal bezoeken vooraleer men naar Brugge komt. Maar het blijft wel een prestigeproject van 7,7 miljoen euro om te beginnen. Dat de uiteindelijke kostprijs veel hoger zal liggen, zal waarschijnlijk niemand verbazen. Initieel werden de kosten geraamd op 1,5 miljoen euro. De gedeputeerde moet terugdenken aan de films van Harry Potter als hij in het Provinciaal Hof is, maar

ik denk dat hij ook toverkunsten zal kunnen gebruiken om constant genoeg budget te hebben voor dit historisch gebouw.

Wat **communicatie** betreft wordt er ook op geen euro meer of minder gekeken. Gedeputeerde Naeyaert gaf tijdens zijn uitzetting te kennen dat hij minder de provincie wou in de kijker zetten. Maar bijna in dezelfde zin geeft hij ook aan dat hij het magazine **Preus** wil verderzetten. De evaluatie moet wel nog gebeuren en toeval of niet, zo hebben we gezien dat we deze maand nog de evaluatie krijgen voorgeschoteld. Dit belet niet dat we nu al dit budget moeten goedkeuren niettegenstaande we nog geen evaluatie gezien hebben. Eén uitgave van Preus kost € 165 000. Er zijn drie uitgaven voorzien per jaar. Dat maakt dus jaarlijks een som van bijna € 500 000. Met een half miljoen euro zou je al heel wat West-Vlamingen op een andere manier kunnen helpen. Hoe de leescijfers zijn, gaan we misschien in de evaluatie horen, maar de score bij de mensen waar ik een ad hoc bevraging deed, doet alvast niet veel goeds vermoeden.

In het verlengde hiervan hebben wij zeker onze bedenkingen bij de samenwerking met de **regionale zender**. Maanden terug heb ik dit reeds aangekaart en toen zei gedeputeerde Naeyaert dat men een vergadering had belegd met WTV/Focus. Vorige week vernamen wij dat de vergadering nog maar pas doorgedaan was. Ook hier ontbreekt *de sense of urgency*. Onze fractie heeft er altijd van uit gegaan dat de pers wel zal schrijven of beelden zal uitzenden als er genoeg nieuws te rapen valt. Daarvoor hoeft men de pers niet te betalen. Daarnaast is er ook nog het programma 'Het Provinciaal Domein'. We vragen ons echt af wie hier naar kijkt. Maar ook hier zullen we in de commissie horen hoe dit allemaal in elkaar steekt en ook weer hier moeten we al een budget goedkeuren vooraleer we de evaluatie hebben gehad.

Om brochures te drukken en uitnodigingen heeft de provincie ook nog eens een eigen drukkerij. In deze groene tijden waar de beleidsdomeinen welzijn en sport niet meer tot de provinciale bevoegdheden behoren, is en blijft deze drukkerij een geldverspilling.

Met de **responsabilisering** voor de Autonome Provincie Bedrijven hebben we toch ook wat moeite. De provincie gaat nu ook op vlak van investeringen een soort dotatie doen in de vorm van afbetalen van annuïteiten. Hoewel men in dit huis altijd een protectionistisch gedrag had als het aankwam op bevoegdheden, zal men nu de omgekeerde beweging doen. We twijfelen er niet aan dat zowel Westtoer, Inagro en de POM een goede werking hebben. Maar op die manier wordt de provincieraad buitenspel gezet. Wij gaan onze controlerende rol niet meer kunnen spelen. En ja, er zit van iedere fractie een vertegenwoordiger in de raad van bestuur, maar dit is zeker niet hetzelfde.

Voor **Het Zwin** heeft de gedeputeerde gezegd dat hij de *break-even fetisj* van zijn voorganger loslaat. Waarvan akte dus. In cijfers kunnen we echter wel nog ontwarren dat men toch nog dicht bij deze break-even wil komen. We gaan dit maar interpreteren als het onbaatzuchtig streven naar optimalisering. Maar wat mij toch wel stoorde tijdens dit debat hierover waren de uitspraken van de gedeputeerde als wou hij een zeker schuldgevoel leggen bij de oppositie, meer bepaald bij onze fractie. Zo stelde hij dat er plots wel eens minder volk naar het Zwin zou kunnen komen als wij maar blijven doorgaan met deze negatieve berichtgeving. Daarom wil ik hier nog eens klaar en duidelijk stellen dat niet wij dit break-even hadden gevraagd, maar als uw voorganger zich daar kost wat kost wilde aanhouden, dan is het onze taak als oppositie om hem hierop te wijzen. En het is niet omdat er een andere legislatuur is dat daarmee al fouten uit het verleden zijn weggeveegd. Het blijft nog altijd dezelfde meerderheid.

De medaille voor markantste passage tijdens deze bespreken gaat ongetwijfeld naar gedeputeerde de Bethune. Zijn visie over **wonen** was op zijn zachtst uitgedrukt verbazingwekkend. Vooreerst was er zijn uitleg rond het causaal verband tussen hoge huurprijzen en de braindrain. Volgens de gedeputeerde

zijn vele jonge gezinnen aangewezen op de huurwoningen. Dit zou dan de reden zijn waarom men dan ook verhuist. Ik vraag mij dan gewoon eventjes af naar waar men verhuist? Dus de jongeren gaan studeren in Leuven, Gent, Brussel of godbetert in Antwerpen. Na hun studies willen ze dan terug hier wonen, maar door de hoge huurprijzen trekken ze terug naar hun studeerstad. Ik kan mij toch niet van de indruk ontdoen dat het in de steden veel duurder zal zijn. Maar bon, daar moesten we het mee doen. Hopelijk zijn de andere investeringen gestoeld op meer onderbouwde redeneringen. Maar dit was nog niet alles voor deze nieuw verworven bevoegdheid van de gedeputeerde. Hij wil zich ook gooien op de **verhuurmarkt**. De sociale verhuurkantoren moeten, in opdracht van Vlaanderen, een welomschreven taak uitvoeren. Zo moeten zij voor personen met een beperkt inkomen helpen aan een huurwoning zodat deze personen ook een menswaardig onderkomen hebben. Gedeputeerde de Bethune wil nu het segment dat zich net boven dit inkomensplafond bevindt, ook voorzien van een goedkope huurwoning. Op zich hebben wij daar niets op tegen, maar hij wil daarmee naar de privémarkt stappen. De sociale verhuurkantoren voelen nattigheid en wensen deze concurrentie helemaal niet. Want u kan het zich al voorstellen dat een privé-eigenaar liever zijn of haar woning verhuurt aan iemand van een hogere inkomensklasse. Dat zou dus betekenen dat het immokantoor de Bethune wegloopt met de mooiere verhuurwoningen en dat de sociale verhuurkantoren moeite hebben om nog überhaupt verhuurwoningen te kunnen aanbieden. Hoewel de gedeputeerde hier zegt dat hij geen concurrentie wil, is het net dat wat hij gaat doen.

En om in de immosfeer te blijven had dezelfde deputé nog een geniaal plan. Hij had namelijk gemerkt dat er geen winkels niet meer zijn in de kleine **dorpen** en daar zou hij eens verandering in brengen. In een eerste reactie, nog voor de besprekingen, zei hij voor radio 2 dat hij zou winkelpanden opkopen en die dan goedkoop verhuren aan een beginnende zelfstandige. Om het zacht uit te drukken was zijn coalitiepartner Open VLD “not amused...”. En na een goed gesprek, zoals dat dan heet, zwakte Jean de Bethune zijn standpunt wat af, maar zo blijft hij beweren: “als het echt nodig is, dan kopen we het toch”. Echt goed doordacht kunnen wij dit plan niet noemen. Wat zal de gedeputeerde doen als de zaak failliet gaat en het pand leeg staat, wat gaat hij doen als er plots nog een andere bakker in het dorp komt, wat gaat hij doen als het doel van de winkel wijzigt, ... Nog heel wat vragen dus die onbeantwoord blijven. Er zijn nochtans andere mogelijkheden om dit te stimuleren in kleine dorpen. Denken we maar via ruimtelijke planning, subsidies, begeleiding, Neen gedeputeerde, dit voorstel zien wij liever in de prullenmand verdwijnen.

Dinsdag hadden we dan nog de discussie over de 40 **bijkomende personeelsleden**. Dit bleken dan uiteindelijk 27,5 VTE's te worden. Weliswaar van een hoog niveau, laat ons maar zeggen niveau A. De gedeputeerde zei dat de kosten hiervoor waren ingeschreven in het meerjarenplan. Na de zitting kregen we de berekeningstabel. Daaruit kunnen we alleen maar besluiten dat er over zes jaar hiervoor een gecumuleerd bedrag van bijna 25 miljoen euro nodig is. Niettegenstaande er heel wat bevoegdheden weg zijn bij de provincie, zal met toch opnieuw meer werknemers aanvaarden. De trend die werd ingezet onder de vorige deputatie wordt hiermee dus definitief een halt toegevoegd.

Het hoeft jullie niet te verbazen dat deze meerjarenplanning onze voorkeur niet kan wegdragen. We hebben veel onafgewerkte zaken mogen vernemen, veel budgetten gezien waarvan men de juiste invulling nog niet kent en we moeten hier veel zaken goedkeuren waarvan we pas de definitieve versie of een evaluatie, later zullen krijgen. Na een jaar voorbereiden mogen we toch verwachten dat we een meer gedetailleerde meerjarenplanning in onze handen kregen.

Gedeputeerde Naeyaert zei dat er vroeger wat te veel op de provincie zelf werd gefocust, maar na deze debatten hoor ik niet zo veel verandering. De eigen navelstaarderij is nooit ver af. Dit kon je bv nog eens duidelijk horen bij de IKVW waarin de gedeputeerde zei dat de provincie wel nog geld geeft, maar niet meer in de RvB mag zetelen. Zo zijn er tal van subsidies die gegeven worden in andere

organisaties, maar dan vindt men dit niet zo erg. De navelstaarderij is terug te vinden in de exuberante kosten voor het magazine Preus, voor de regionale zenders, voor het Provinciaal Hof en ga zo maar door.

Tijdens de besprekingen heb ik gemerkt dat er meer volk van de kabinetten aanwezig is, dat we maar met de helft van de provincieraadsleden zijn, dat er maar 4 gedeputeerden meer zijn, maar dat de besprekingen toch langer duurder. Is het omdat de cijfers niet duidelijk waren of omdat er veel gerichte vragen waren... Een evaluatie zal het ooit ongetwijfeld duidelijk maken.

We kunnen enkel maar vaststellen dat de provincie minder bevoegdheden heeft, maar dat het aantal personeelsleden terug omhoog gaat en de belastingen dalen dan weer niet.

Het is alvast niet deze weg die de N-VA wil ingaan met de grondgebonden bevoegdheden. Bijgevolg zullen wij dit meerjarenplan niet goedkeuren.

Dank voor jullie aandacht!

Fractievoorzitter Kristof Pillaert